

**Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. november 2021 –  
Unión de Créditos Inmobiliarios**

**(Sag C-79/21)**

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån med pant i fast ejendom – variabel rente – referenceindeks for lån med pant i fast ejendom (IRPH) – den nationale rets kontrol af gennemsigtigheden – oplysningspligt – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – krav om god tro, jævnyrdighed og gennemsigtighed – følger af konstateringen af ugyldighed«

1. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – kontraktvilkår, der fastsætter en variabel rentesats – krav om gennemsigtighed – erhvervsdrivende, der er fritaget for forpligtelsen til at give forbrugeren oplysninger om den tidligere udvikling i referenceindekset for kreditlån i henhold til national lovgivning og retspraksis – lovlighed – betingelse*

*(Rådets direktiv 93/13, art. 3 og 5)*

*(jf. præmis 24-30 og konkl. 1)*

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – kontraktvilkår, der fastsætter en variabel rentesats – de nationale retsinstansers efterprøvelse af urimelighed – national lovgivning og retspraksis, hvorefter den erhvervsdrivendes manglende gode tro er en ufravigelig betingelse for denne efterprøvelse – ikke tilladt – efterprøvelse påhviler den nationale ret*

*(Rådets direktiv 93/13, 16. betragtning, art. 3, stk. 1, og art. 5)*

*(jf. præmis 32-43 og konkl. 2)*

3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – konstatering af, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – den nationale rets ændring af indholdet af et urimeligt vilkår – ikke tilladt – anvendelse af et lovbestemt indeks i stedet for et urimeligt kontraktvilkår, der fastsætter et referenceindeks for beregningen af de variable renter af et lån – indekser med samme virkninger – lovlighed – betingelser*

*(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1, og art. 7, stk. 1)*

*(jf. præmis 45-49 og konkl. 3)*

4. *Præjudicielle spørgsmål – formaliteten – grænser – spørgsmål, som er klart uden relevans, og hypotetiske spørgsmål forelagt i en sammenhæng, der udelukker et hensigtsmæssigt svar – åbenbart afvisningsgrundlag*

(Art. 267 TEUF; Domstolens procesreglement, art. 53, stk. 2, og art. 94)

(jf. præmis 51-56 og konkl. 4)

### Konklusion

- 1) Artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og kravet om kontraktvilkårs gennemsigtighed skal i forbindelse med et lån med pant i fast ejendom fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, der fritager den erhvervsdrivende fra ved indgåelsen af en aftale om lån med pant i fast ejendom at give forbrugeren oplysninger om referenceindeksets tidligere udvikling i som minimum de to seneste år sammenlignet med mindst et andet indeks som eksempelvis Euribor-indekset, forudsat at denne nationale lovgivning og retspraksis dog giver retten mulighed for – henset til de oplysninger, der er til rådighed og tilgængelige for offentligheden, samt de oplysninger, som eventuelt er givet af den erhvervsdrivende – at kontrollere, at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger har været i stand til at forstå, hvorledes beregningsmåden for referenceindekset konkret fungerer, og dermed til på grundlag af klare og forståelige kriterier at vurdere, hvilke potentielt alvorlige økonomiske følger et sådant vilkår kan få for den pågældendes finansielle forpligtelser.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning og retspraksis, hvorefter den erhvervsdrivendes manglende gode tro er en ufravigelig betingelse for at foretage en kontrol af indholdet af et uigennemsigtigt vilkår i en aftale, der er indgået med en forbruger. Det påhviler den forelæggende ret under hensyn til samtlige relevante omstændigheder i tvisten i hovedsagen at afgøre, om den erhvervsdrivende skal anses for at have handlet i god tro i sit valg af et ved lov fastsat indeks, og om det vilkår, der indeholder en henvisning til et sådant indeks, bevirker, at der opstår en betydelig skævhed mellem parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.
- 3) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale ret, såfremt et urimeligt kontraktvilkår, der fastsætter et referenceindeks for beregningen af de variable renter af et lån, erklæres ugyldigt, erstatter dette indeks med et ved lov fastsat indeks, der finder anvendelse i mangel af modstående aftale mellem aftalens parter, når disse to indekser har de samme virkninger, forudsat at betingelserne i præmis 67 i dom af 3. marts 2020, Gómez del Moral Guasch (C-125/18, EU:C:2020:138), er opfyldt.
- 4) Det er åbenbart, at det 16. spørgsmål, som Juzgado de Primera Instancia no 2 de Ibiza (retten i første instans nr. 2 i Ibiza, Spanien) har forelagt, skal afvises.